

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نباشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Political

سیاسی

چریکهای فدائی خلق ایران
۰۱ می ۲۰۲۲

گرامی باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر!

کارگران جهان امسال روز جهانی خود را در شرایطی پاس می دارند که جنگ امپریالیستی اوکراین سایه اهریمنی خود را بر همه کشورها گسترده است. به دلیل این جنگ، قیمت کالاها مورد نیاز کارگران و ستمدیدگان سیر صعودی پیدا نموده و در برخی از کشورها گاه حتی جدا از گرانی، اقلام اساسی مورد نیاز مردم نیز کمیاب شده اند. سیاستهای تحریمی ایالات متحده آمریکا و اتحادیه اروپا علیه امپریالیسم روسیه در جریان این جنگ غیر عادلانه شرایطی را سبب شده که تقریباً در همه کشورها با افزایش قیمت سوخت، گرانی در ابعادی هر چه گسترده تر حیات کارگران را مورد تهاجم قرار داده است.

این جنگ که در تقابل منافع دو بلوک امپریالیستی شکل گرفته است علاوه بر همه

کشتارهای فاجعه بار و مصیبت هائی که در اوکراین به وجود آورده و علاوه بر تأثیرات مخربی که به لحاظ اقتصادی روی زندگی کارگران و طبقات پائین در کشورهای اروپائی به جا گذاشته، در دست امپریالیستها به دستاویزی جهت محدود کردن هر چه بیشتر اعتراضات و مبارزات کارگران علیه نظام سرمایه داری نیز تبدیل شده است. با این حال آنچه امروز به صورت برجسته جلب توجه می کند رشد مبارزات کارگری در اقصی نقاط جهان از یک طرف و بروز آگاهی های والا در این مبارزات می باشد. شاهدیم که پیشروان طبقه کارگر در رابطه با جنگ در اوکراین بر این امر اشراف دارند که این جنگ در تقابل با منافع و مصالح آنها می باشد. تجلی این آگاهی را می توان در تلاش کارگران در جلوگیری از ارسال تجهیزات نظامی به اوکراین به طور مشخص در ایتالیا و یونان و اعلام همبستگی معترضین چپ در نقاط مختلف با کارگران روسیه و اوکراین مشاهده نمود.

در ایتالیا کارگران فرودگاه پیزا گالیه از بارگیری یک هواپیما که تحت نام "کمک های بشر دوستانه" قصد حمل سلاح را داشت خود داری نموده و نماینده اتحادیه کارگران اعلام کرد که به دلیل وجود اسلحه در محموله بار، کارگران از بارگیری هواپیما جلوگیری نموده اند. در یونان نیز کارگران اداره راه آهن یونان، در تسالونیک از انتقال تانک های امریکایی و ناتو به الکساندروپولی، بندری در شمال کشور خود داری کردند. به دنبال این اعتراض، اتحادیه های کارگری یونان مداخله کرده و اعلام کردند که خواستار آن هستند که از انبارهای راه آهن این کشور "برای انتقال

زرادخانه امریکا و ناتو به کشورهای همسایه" استفاده نشود. این واقعیات از یک طرف تقابل این جنگ ضد مردمی با منافع کارگران و از طرف دیگر آگاهی کارگران پیشرو نسبت به آن را به نمایش می‌گذارد.

جدا از سایه شوم این جنگ ارتجاعی، کارگران امسال در شرایطی به پیشواز روز جهانی خود می‌روند که بخش بزرگی از این طبقه جهانی به خصوص در کشورهای تحت سلطه ای نظیر ایران در زیر بار سلطه دیکتاتوری های عربیان حتی از آزادی برگزاری آزادانه جشن روز جهانی خود محرومند. در ایران رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی که با توسل به حربه اخراج و شلاق و زندان، هر حرکت مستقل کارگری را سرکوب کرده و امکان سازمانیابی را از کارگران سلب نموده است، از برگزاری آزادانه جشن اول ماه مه، روز کارگر نیز جلوگیری می‌کند.

به دلیل سلطه دیکتاتوری در ایران که حاصل سیستم سرمایه داری وابسته در جامعه ما می باشد، با وجود گسترش روزمره مبارزات کارگری، پراکندگی صفوف کارگران یکی از بارزترین خصوصیات مبارزات کارگری در جامعه ماست. این واقعیت و دفاع آشکار و بیشرمانه حکومت کارگر ستیز جمهوری اسلامی از سرمایه داران زانو صفت، به این طبقه انگل امکان استثمار بسیار وحشیانه کارگران را داده است به طوری که آنها حتی از پرداخت به موقع دستمزد بخور و نمیر کارگران خود داری می‌کنند و به همین دلیل هم امروز در اکثر واحدهای تولیدی و خدماتی، کارگران ایران با معضلی به نام "حقوق های معوقه" مواجه هستند. بنابراین در شرایطی که حقوق کارگران برای ماههای متمادی پرداخت نشده، بیشترین انرژی کارگران مبارز در اعتراضات و مبارزات خود علیه سرمایه داران و شرایط غیر انسانی که برای کارگران به وجود آورده اند، صرف دریافت حقوق های معوقه می‌گردد. پراکندگی صفوف کارگران، عدم برخورداری آنان حتی از یک تشکل صنفی و فقدان یک سازمان کمونیستی مدافع منافع طبقه کارگر، به طور طبیعی توازن قوا را حتی در دورانی که بحرانی بزرگ اقتصاد کشور را فرا گرفته و اقتصاد سرمایه داری با رکود و تورم توامان مواجه است، به ضرر کارگران و به نفع سرمایه داران به وجود آورده است. در چنین شرایطی سرمایه داران انگل صفت که از دسترنج کارگران ارتزاق می‌کنند فرصت یافته اند تا نه تنها مطالبات کارگری را در چهارچوب مشخصی محدود کنند و به راحتی مبادرت به اخراج کارگران معترض بنمایند، بلکه حتی اخیراً در مراکزی، از پرداخت حداقل حقوق اعلام شده از سوی "شورای عالی کار" نیز امتناع می‌کنند.

نتیجه طبیعی سیاستهای ضد کارگری جمهوری اسلامی در حفظ منافع سرمایه داران داخلی و خارجی، گسترش فقر و فلاکت در میان کارگران و محکوم شدن اکثریت آنها به زندگی در زیر خط فقر می باشد. در چنین اوضاعی کارگران زحمتکش ما مجبورند با تن دادن به اضافه کاری های دردناک و یا پیدا کردن شغل های دوم و سوم راهی برای سیر کردن شکم خود و خانواده شان پیدا کنند.

واقعیات فوق بار دیگر به کارگران یادآوری می‌کند که تا نظام سرمایه داری پابرجاست و تا جمهوری اسلامی به مثابه سگ نگهبان این نظام با سلاح دار و شکنجه از آن حفاظت می‌کند امکان رهائی از وضع فاجعه بار کنونی وجود ندارد. سیر طبیعی خود این زندگی طاقت فرسا هم به کارگران نشان داده که باید سمت اصلی مبارزات خود را جهت سرنگونی رژیم کارگر ستیز جمهوری اسلامی و نظم طالمانه سرمایه داری حاکم کانالیزه نمایند. البته رسیدن به این هدف در شرایط حاکمیت یک دیکتاتوری عنان گسیخته در ایران بدون قهر سازمان یافته طبقه کارگر دست نیافتنی است و به همین دلیل هم کارگران پیشرو باید دست در دست روشنفکران انقلابی طبقه کارگر اولین قدم را در این راه که همانا تشکیل گروه های سیاسی- نظامی است بردارند تا مبارزات قهر آمیز توده ای شکل بگیرد و شرایط برای متشکل شدن کارگران و رهبری مبارزات توده ها جهت سرنگونی جمهوری اسلامی و نظام استثمارگرانه حاکم آماده شود. تنها در چنین پروسه ای کارگران تحت ظلم و ستم ما امکان یک زندگی شایسته را کسب خواهند نمود.

خجسته باد اول ماه مه، روز جهانی کارگر!
نابود باد رژیم وابسته به امپریالیسم جمهوری اسلامی!
مرگ بر جنگهای امپریالیستی!
پیروز باد مبارزات کارگران و ستمدیدگان سراسر جهان!
چریکهای فدائی خلق ایران
۲۹ فروردین ۱۴۰۱ برابر با ۱۸ اپریل ۲۰۲۲